

Dosar nr. 9994/118/2013

CONFORM CU
ORIGINALUL

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ
ÎN CHEIERE

Sedința publică din 09 decembrie 2014
Complet specializat pentru cauze privind
conflictele de muncă și asigurări sociale
PREȘEDINTE - Răzvan Anghel
JUDECĂTOR - Mihail Stănescu Sas
GREFIER - Mădălina Drăgoi

Pe rol soluționarea apelului civil declarat de apelantul reclamant (...), domiciliat în (...), împotriva sentinței civile nr. 561 din 12 martie 2014 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 9994/118/2013, având ca obiect drepturi bănești, în contradictoriu cu intimații reclamanți (...), domiciliat în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliat în (...), (...) și (...), domiciliati în (...), (...), domiciliat în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...) și (...), domiciliată în (...) și intimații pârâți (...), cu sediul în (...), (...), cu sediul în (...), (...), cu sediul în (...), (...), cu sediul în (...) și (...), cu sediul în (...).

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă apelantul reclamant (...), personal, lipsind intimații reclamanți (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) și (...) și intimații pârâți (...), (...), (...), (...) și (...).

Procedura este legal îndeplinită, cu respectarea dispozițiilor art. 155 și următoarele Cod procedură civilă.

Apelul este declarat și motivat în termenul legal prevăzut de lege și scutit de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Potrivit referatului întocmit în cauză de către grefierul de ședință se constată că la dosar s-au depus de apelantul reclamant (...), precizări și înscrisuri respectiv, recursul în interesul legii nr. 328/C3/1607/III-5/2013 expediat la Înalta Curte de Casație și Justiție la 16 decembrie 2013 și decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 21/2013, iar de intimata reclamantă (...) și intimatul pârât (...), în nume propriu și pentru intimatul pârât (...), precizări.

De asemenea, de către intimatul pârât (...), s-a depus un punct de vedere.
Instanța acordă cuvântul apelantului reclamant (...) asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea problemei de drept referitoare la data de la care se datorează dobânda legală pentru drepturile salariale și dacă plata parțială a unor sume de bani stabilite prin titluri executorii întrerupe prescripția extinctivă.

Apelantul reclamant (...) arată că lasă la aprecierea instanței.

Instanța rămâne în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea problemei de drept referitoare la data de la care se datorează dobânda legală pentru drepturile salariale și dacă plata parțială a unor sume de bani stabilite prin titluri executorii întrerupe prescripția extinctivă.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera;

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 10 decembrie 2014.

Pronunțată în ședință publică azi, 09 decembrie 2014.

PREȘEDINTE
Răzvan Anghel

JUDECĂTOR
Mihail Stănescu Sas

GREFIER
Mădălina Drăgoi

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

Dosar nr. 9994/118/2013

CONFORM CU
ORIGINALUL

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA I CIVILĂ
ÎN CHEIERE

Ședința publică din 10 decembrie 2014
Complet specializat pentru cauze privind
conflictele de muncă și asigurări sociale
PREȘEDINTE - Răzvan Anghel
JUDECĂTOR - Mihail Stănescu Sas
GREFIER - Mădălina Drăgoi

Pe rol pronunțarea apelului civil declarat de apelantul reclamant (...), domiciliat în (...), împotriva sentinței civile nr. 561 din 12 martie 2014 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 9994/118/2013, având ca obiect drepturi bănești, în contradictoriu cu intimații reclamanți (...), domiciliat în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliat în (...), (...) și (...), domiciliati în (...), (...), domiciliat în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...) și (...), domiciliată în (...) și intimații pârâți (...), cu sediul în (...), (...), cu sediul în (...), (...), cu sediul în (...), (...), cu sediul în (...) și (...), cu sediul în (...).

Dezbaterile asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea problemei de drept referitoare la data de la care se datorează dobânda legală pentru drepturile salariale și dacă plata parțială a unor sume de bani stabilite prin titluri executorii întrerupe prescripția extinctivă au avut loc în ședința publică din data de 09 decembrie 2014 și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie.

Completul de judecată, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 10 decembrie 2014, dată la care a pronunțat următoarea hotărâre.

CURTEA

Situația de fapt și obiectul cererii de chemare în judecată:

Reclamanții pretind acordarea dobânzii legale pentru drepturi salariale stabilite printr-un titlu executoriu ce au făcut obiectul eșalonării plății în baza unor acte normative.

Reclamanții sunt foști procurori care au obținut obligarea părților la plata unui spor de risc și suprasolicitare neuropsihică prevăzut de art.47 din Legea nr. 50/1997 și aplicat la salariul de bază, printr-o hotărâre judecătorească executorie pronunțată într-un conflict de muncă.

Drepturile au fost acordate pentru perioada 22.06.2004 – 21.03.2008 printr-o sentință din 21.03.2008.

Reclamanții au formulat acțiunea pentru acordarea dobânzii legale la data de 28.11.2013.

Curtea:

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

I. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art.1079 al.2 pct.3 din Codul civil 1864 și art.1523 alin.2 lit.d) din Codul civil (Legea nr. 287/2009) raportat la art.166 al.1 și 4 din Codul Muncii rep. (art.161 al.1 și 4 din Codul Muncii în forma anterioară republicării) și art.1088 C.civ 1864, art. 2 din OG nr. 9/2000, art.2 din OG nr.13/2011 și art.1535 din Codul civil (Legea nr. 287/2009) respectiv art.16 lit.a din Decretul nr. 167/1958 raportat la art.171 din Codul Muncii rep. (art.166 Codul Muncii în forma anterioară republicării) depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât:

Referitor al data de la care se datorează dobânda:

Prin decizia nr.2/2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs în interesul legii s-au stabilit următoarele:

„În aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.”

Prin această decizie, față de limitele sesizării, nu s-a stabilit însă data de la care se cuvin dobânzile legale.

Astfel, în discuție sunt trei momente de la care s-ar putea considera că este datorată dobânda legală:

- **data scadenței obligației de plată a drepturilor salariale**

În acest caz, consecința ar fi existența obligației de plată a dobânzii de la această dată până la data plății fiecărei sume achitate, inclusiv pentru sumele plătite până la data formulării acțiunii pentru plata dobânzii.

sau

CONFORM CU
ORIGINALUL
10

- data de la care hotărârea judecătorească prin care pârâtul a fost obligat la plata drepturilor salariale a devenit executorie

În acest caz, consecința ar fi existența obligației de plată a dobânzii de la această dată până la data plății fiecărei sume achitate, inclusiv pentru sumele plătite până la data formulării acțiunii pentru plata dobânzii.

sau

- data cererii de chemare în judecată pentru acordarea dobânzii legale.

În acest caz, consecința ar fi existența obligației de plată a dobânzii de la această dată până la data plății fiecărei sume achitate, dar numai pentru sumele rămase neachitate la această dată

În acest caz ar trebui avute în vedere următoarele:

În conformitate cu art.1081 din Codul civil 1864, daunele nu sunt datorate decât atunci când debitorul este în întârziere afară de cazul în care lucrul ce debitorul era obligat de a da sau a face nu putea fi dat și nici făcut decât într-un timp oarecare ce a trecut.

Potrivit art.1088 al.2 din Codul civil 1864, dobânda nu este datorată decât din ziua cererii de chemare în judecată afară de cazul în care, după lege, curge de drept.

În sfârșit, potrivit art. 1079 din Codul civil 1864 debitorul trebuie pus în întârziere cu excepția cazului în care este de drept în întârziere cum ar fi în cazul în care obligația nu putea fi îndeplinită decât într-un timp determinat ce debitorul a lăsat să treacă.

De asemenea, potrivit art.1523 alin.2 lit.d) din Codul civil (*Legea nr. 287/2009*), debitorul se află de drept în întârziere atunci când nu a fost executată obligația de a plăti o sumă de bani asumată în exercițiul activității unei întreprinderi.

Or, potrivit art.166 al.1 și 4 din Codul Muncii rep. (art.161 al.1 și 4 din Codul Muncii în forma anterioară republicării) drepturile salariale se plătesc cel puțin odată pe lună.

În acest sens trebuie avut în vedere că art.278 al.2 din Codul Muncii consacră caracterul de drept comun al normelor acestuia, aplicabile acelor raporturi de muncă neîntemeiate pe un contract individual de muncă, în măsura în care reglementările speciale nu sunt complete și aplicarea lor nu este incompatibilă cu specificul raporturilor de muncă respective.

În acest sens trebuie avut în vedere că potrivit OMF nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice, plata salariilor efectuată de Ministerul Justiției este stabilită la data de 10 a fiecărei luni.

Aceasta ar putea fi considerată data la care pârâții erau de drept în întârziere pentru plata drepturilor salariale neachitate constând în sporul de risc și suprasolicitare pretins de reclamânți.

CONFORM CU
ORIGINALUL

Pe de altă parte, fiind vorba despre hotărâri judecătorești prin care au fost soluționate litigii referitoare la drepturi salariale ce decurg din derularea raportului de muncă, sunt aplicabile dispozițiile art. 278 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, respectiv art. 448 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă din 2010, care statuează că hotărârile primei instanțe sunt executorii de drept când au ca obiect plata salariilor sau alte drepturi izvorâte din raporturile juridice de muncă.

În același sens sunt prevederile art.274 din Codul Muncii rep. (art.289 din Codul Muncii în forma anterioară republicării, aplicabil în cauză).

Consecința stabilirii datei de la care se datorează dobânda ca fiind data la care se datorau drepturile salariale sau data la care s-a pronunțat instanța prin hotărârea care constituie titlu executoriu (sentința primei instanțe sau decizia instanței de recurs atunci când acțiunea a fost admisă în urma admiterii recursului și modificării hotărârii primei instanțe) ar atrage drept consecință plata dobânzii de la acea dată la data plății, inclusiv pentru sumele achitate până la data cererii de chemare în judecată pentru plata dobânzii.

În cazul în care s-ar aprecia că dobânda este datorată de la data cererii de chemare în judecată pentru plata acesteia, ea ar fi datorată numai pentru sumele care nu sunt încă achitate la acea dată, până la data plății lor.

Referitor la prescripția dreptului la acțiune:

Dacă s-ar aprecia că dobânda este datorată de la data cererii de chemare în judecată pentru plata acesteia, problema prescripției extinctive nu s-ar mai pune.

Dacă se apreciază, însă, că dobânda este datorată de la data la care se datorau drepturile salariale sau de la data la care s-a pronunțat instanța prin hotărârea care constituie titlu executoriu (sentința primei instanțe sau decizia instanței de recurs atunci când acțiunea a fost admisă în urma admiterii recursului și modificării hotărârii primei instanțe) se pune problema prescripției extinctive, față de perioada pentru care sunt datorate drepturile, respectiv data titlului executoriu.

Prin acte normative succesive, s-a eșalonat plata drepturilor salariale stabilite prin titluri executorii.

Astfel:

OUG nr. 75/2008

Art.III

(1) Plata sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, se va realiza, eșalonat, în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, modalitatea de eșalonare fiind stabilită prin ordin comun al ministrului justiției, ministrului economiei și finanțelor, președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

CONFIRM CU ORIGINALUL

OUG nr.71/2009 cu modificările și completărilor aduse de OUG nr. 18/2010, OUG nr. 45/2010, OUG nr. 113/2010, Legea nr.228/2011, Legea nr. 229/2011, Legea nr.230/2011.

Art. 1

(1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natura salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011, se va realiza după o procedura de executare care începe astfel:

- a) în anul 2012 se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;
- b) în anul 2013 se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;
- c) în anul 2014 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- d) în anul 2015 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- e) în anul 2016 se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.

Pe de o parte, introducerea cererii de chemare în judecată pentru obținerea drepturilor salariale a întrerupt cursul prescripției extinctive în conformitate cu art.16 lit.b) din Decretul nr. 167/1958.

Pe de altă parte, potrivit art.16 lit.a) și c) din Decretul nr.167/1958, prescripția este întreruptă și prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie și printr-un act începător de executare.

Pârâții au efectuat plăți parțiale ale drepturilor pretinse de reclamânți.

Aceste plăți parțiale au fost efectuate în acord cu **OUG nr. 75/2008, OUG nr.71/2009** cu modificările și completărilor aduse de OUG nr. 18/2010, OUG nr. 45/2010, OUG nr. 113/2010, Legea nr.228/2011, Legea nr. 229/2011, Legea nr.230/2011.

Valoarea de recunoaștere și începere voluntară a executării a plăților parțiale nu depinde de temeiul în care s-au efectuat.

Oricum, poate fi relevant faptul că în legătură cu OUG nr.71/2009 Curtea Constituțională a stabilit că prin aceasta statul „*nu refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, le recunoaște și își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în actul normativ contestat*” - decizia nr.746 din 2 iunie 2011 (în același sens decizia nr.384 din 1 octombrie 2013).

S-a stabilit așadar că plățile efectuate în aplicarea OUG nr.71/2009 constituie o recunoaștere a debitului.

Or, în aceste condiții s-ar putea considera că prescripția a fost întreruptă în mod succesiv prin plățile parțiale efectuate, de la data fiecărei plăți începând să curgă un nou termen de prescripție în conformitate cu art.17 din Decretul nr.157/1958.

CONFORM CU
ORIGINALUL

2. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, în urma consultării jurisprudenței, nu s-au identificat cauze în care Înalta Curte de Casație și Justiție să fi statuat asupra acestei probleme printr-o altă hotărâre.

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul de internet al ICCJ.

Aceste probleme de drept nu au făcut obiectul nici al recursului în interesul legii soluționat prin Decizia nr.2/2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, față de limitele sesizării.

Față de toate aceste considerente

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 519 – 520 Cod procedură civilă.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Interpretarea și aplicarea prevederilor: *art.1079 al.2 pct.3 din Codul civil 1864 și art.1523 alin.2 lit.d) din Codul civil (Legea nr. 287/2009) raportat la art.166 al.1 și 4 din Codul Muncii rep. (art.161 al.1 și 4 din Codul Muncii în forma anterioară republicării) și art.1088 C.civ 1864, art. 2 din OG nr. 9/2000, art.2 din OG nr.13/2011 și art.1535 din Codul civil (Legea nr. 287/2009) respectiv art.16 lit.a din Decretul nr. 167/1958 raportat la art.171 din Codul Muncii rep. (art.166 Codul Muncii în forma anterioară republicării)*

în sensul de a stabili:

1. data de la care se datorează dobânda legală pentru drepturile salariale respectiv:

- data scadenței obligației de plată

sau

- data de la care hotărârea judecătorească prin care pârâtul a fost obligat la plata drepturilor salariale a devenit executorie

cu consecința plății dobânzii de la aceste date până la data plății fiecărei sume achitate, inclusiv pentru sumele plătite până la data formulării acțiunii pentru plata dobânzii

sau

- data cererii de chemare în judecată pentru acordarea dobânzii legale cu consecința plății numai pentru sumele rămase neachitate la această dată

2. dacă plata parțială de către debitor a unor sume stabilite prin titluri executorii întrerupe prescripția extinctivă în condițiile în care aceste plăți se fac în

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

aplicarea unui act normativ cu putere de lege prin care în favoarea debitorului se instituie termene de plată eşalonată a debitului (cum ar fi OUG nr.71/2009).

Dispune suspendarea judecării apelului civil declarat de apelantul reclamant (...), domiciliat în (...), împotriva sentinței civile nr. 561 din 12 martie 2014 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 9994/118/2013, în contradictoriu cu intimații reclamanți (...), domiciliat în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliat în (...), (...) și (...), domiciliati în (...), (...), domiciliat în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...), (...), domiciliată în (...) și (...), domiciliată în (...) și intimații părți (...), cu sediul în (...), (...), cu sediul în (...), (...), cu sediul în (...) și (...), cu sediul în (...), conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

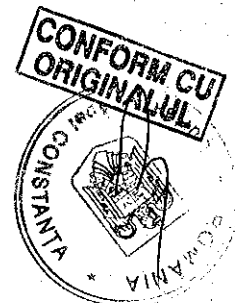
Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică astăzi 10 decembrie 2014.

PREȘEDINTE
Răzvan Anghel

JUDECĂTOR
Mihail Stănescu Sas

GREFIER
Mădălina Drăgoi

Tehnored.înch.jud.R.Anghel/09.01.2014/2 exp.